

פנחס קורן: בלדה לימי־ראשון

אָף־פֿעם
לאַ הײַטי יִלֵּד
כְּמוֹ הַיּוֹם
נְחֻטֶּף אַחַר מִסַּע הַחֹל בְּעֵנִים
חוֹבֵר לְכָל נִרְדֵּף מִפְּנֵי –
הַנֶּעֱרַם בְּצַל־עֲצָמוֹ
חוֹסֶה
לֵבֵד בְּדִידוֹת עֲמוּד־חֶשְׁמֵל
חוֹבֵק לְמוֹיָקָאֵי מְדַבְּלָל
שְׁלַחְנִיו
שׁוֹנְאִים אֶת־כָּל
אֵת קוֹל הָעוֹלָם.
אִי־שָׁם בֵּימֵי רֵאשׁוֹן
רְחוֹק מִן הַגְּבֻעוֹת הָאַחֲרוֹת
אִשָּׁה יִפְת־מִבֶּט שְׁלַחָה
...! אַתָּה תִשְׁכַּח...
לַיִם גְּבַה־גְּלִים
שְׁהַתְּפָרֵץ מִכָּל
הַתְּחִיּוֹת דּוֹקָה בְּיוֹם שָׁבוֹ צָנָה
מוֹתוֹ לְכָל הָאַחֲרִים אֵת
הַחַיִּים.

אָף־פֿעם לאַ
הײַטי
יִלֵּד כְּמוֹ הַיּוֹם
שְׁבָא אַחַר מִיִּלְיוֹן שְׁנוֹת־אוֹר
וְבוֹ אִשָּׁה

יַפְת־מִבֶּט
 גִּשָּׂאת עַל זְכוּרוֹת שְׁלֵגִים מִתְמַסְמְסִים
 פְּגוּשָׁה אָדָם עוֹלָה וּבָא מִן הַגְּלִים
 הוֹלֵךְ כְּמוֹ צְלוּב
 דוֹרֵךְ בְּקֶצֶף הַגְּוִילִים
 אֶכּוּל אֲצוֹת יִרְקָרְקוֹת
 וְדָשָׁא בְּלַחֲיוֹ
 וּמְלַח
 שְׁנַחֲרָץ כְּפֶסֶק
 בְּנוֹיֹת עֵינָיו -
 אֶסוּר לְצַחֵק! - שְׁלֵא יְהִי קִמְטִים!
 הַכְרִיזוּ בַּחוּצוֹת
 מַחֲלָקֵי-הַעֲתוּנִים וְהַרְכִּינוּ יְגוֹנִם
 בְּפָנֵי קִנְאוֹת שְׁעָר שְׁנֹאֲסָפוּ אֶל-חֵיק
 טְלִית-רוּחוֹת-כָּל-הָעוֹלָם.

אֶף-פַּעַם לֹא הִיְתִי יֵלֵד

כְּמוֹ

הַיּוֹם

כְּשֶׁזָּעְקוּ פְּתָאֵם כָּל הַחוּגוֹת שְׁאֶצְבַּע מְכַסֶּסֶת חוֹרְרָה בְּהֵן
 שְׁנַיִם רַבּוֹת
 מְסַפֵּר יְחִיד
 וְאִזְ שְׁקָטוּ וּגְלָקְחוּ בִידֵי נוֹשְׂאֵי הַשְּׂפוֹפֹרוֹת עַד-תָּם
 מַצְעֵד מְקַפֵּיא שֶׁל קְלָנְסִי עוֹפֶרֶת
 שְׂרִיעִים-יֶצֶד עֵתָה בְּרַחוּבוֹת הַדָּם
 עַד-יִתְמַגּוּ תְּפִלַּת הַשְּׂפוֹפֹרוֹת בְּכָאֵב
 קַפּוּא בְּאִיּוּרֵי חֵלוֹם
 נְטוּף גְּלִידֵי בַעוֹת.

אֶף-פַּעַם

לֹא

הִיִּיתִי יֶלֶד
כָּמוֹ
הַיּוֹם
כְּשֵׁאִישׁ עָלָה מִן הָעֶפְרַיִם
אוֹתָהּ אֵשֶׁת
יִפְת־מִבֶּט
נוֹגֵת הַפֶּרָה שְׂכָחָה
נִצְבָּה כְּבָכָל שְׂאֵר יְמֵי מוֹתוֹ
הַאֲחֵרִים
אוֹטָמָה כְּלוּבָה מִיּוֹנָתוֹ הַמְתַדְפָּקֶת -
מִתְרַפָּקֶת עַל נִפְשָׁהּ.